

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. κε΄ 14-30)
3 Φεβρουαρίου 2019

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δίδασκε τοὺς ἀνθρώπους μὲ παραβολές. Οἱ παραβολές ἦταν ἱστορίες ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωὴ ποὺ φανέρωναν καὶ φανερώνουν μὲ παραστατικὸ καὶ ἐντυπωσιακὸ τρόπο κάτι ξεχωριστὸ γιὰ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὶς ἀκοῦνε κατανοοῦν τὴν ἀξία τους, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς ἀποκαλύπτει μοναδικές ἀλήθειες γιὰ τὸ Θεό, τὸν συνάνθρωπο καὶ τὴν ἀγάπη, γι' αὐτὸ καὶ χαράσσονται βαθειὰ μέσα τους.

Ἡ παραβολὴ τῶν τάλαντων ποὺ ἀκούσαμε στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, εἶναι μία ἀπὸ αὐτές.

Ἐνας ἄνθρωπος, λέει ὁ Κύριος, ποὺ θὰ πήγαινε ταξίδι, κάλεσε τοὺς δούλους του καὶ τοὺς ἐμπιστεύτηκε τὰ ὑπάρχοντά του. Στὸν ἕναν, πρὶν φύγει, ἔδωσε πέντε τάλαντα, στὸν ἄλλον δύο καὶ στὸν τρίτον ἕνα ἀνάλογα μὲ τὴν ἰκανότητά τους.

Ὑστερα ἀπὸ ἕνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα ἐπέστρεψε ὁ Κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ ζήτησε ἀπολογισμὸ. Παρουσιάστηκε πρῶτα ἐκεῖνος ποὺ εἶχε λάβει τὰ πέντε τάλαντα λέγοντας : «Κύριε μοῦ ἐμπιστεύθηκες πέντε τάλαντα καὶ κέρδισα μ' αὐτὰ ἄλλα πέντε».

Ὁ Κύριος ἐπιβραβεύοντας τὴν προσπάθειά του εἶπε: «Εὗγε καλὲ καὶ ἐμπιστε δοῦλε, ἀποδείχθηκες ἀξιόπιστος στὰ λίγα, γι' αὐτὸ θὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ πολλά». Τὰ ἴδια ἄκουσε καὶ ἐκεῖνος ποὺ πῆρε δύο τάλαντα ἀποδίδοντας τέσσερα. Ὁ τρίτος ὅμως ποὺ εἶχε λάβει τὸ ἕνα τάλαντο εἶπε: «Κύριε, ἤξερα πὼς εἶσαι σκληρὸς ἄνθρωπος, γι' αὐτὸ φοβήθηκα καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντό σου στὴ γῆ. Ἴδου λοιπὸν σοῦ ἐπιστρέφω αὐτὸ ποὺ σοῦ ἀνήκει». Τότε ὁ Κύριος τοῦ ἀποκρίθηκε: «Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ, ἤξερες ὅτι θερίζω ὅπου δὲν ἔσπειρα. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ βάλεις τὰ χρήματα στὴν τράπεζα καὶ ἐγὼ θὰ τὰ ἔπαιρνα μὲ τόκο. Πάρτε του λοιπὸν τὸ τάλαντο καὶ δώστε το σ' αὐτὸν ποὺ ἔχει τὰ δέκα. Καὶ τὸν ἄθλιο αὐτὸν δοῦλο πετάξτε του στὸ σκοτάδι».

Ὁ ἄνθρωπος τῆς παραβολῆς, βέβαια, ποὺ θὰ ἀναχωροῦσε εἶναι ὁ δωρεοδότης Θεός, ὁ Ὅποιος πλουσιοπάροχα μοιράζει στοὺς ἀνθρώπους τὰ χαρίσματά Του. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δὲν μπορούμε νὰ ἐξηγήσουμε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς μοιράζει τὰ χαρίσματά Του. Δίνει στὸν καθένα ὅσο θέλει καὶ ὁ ἄνθρωπος παίρνει τὸ χάρισμά του ἀνάλογα μὲ τὴν

δεκτικότητα του. Δεν υπάρχει βέβαια άνθρωπος χωρίς έστω και ένα τάλαντο. Αρκεί να προσπαθήσει ο καθένας να το ανιχνεύσει, για να μπορεί να το καλλιεργήσει με σκοπό να το πολλαπλασιάσει.

Είναι αρκετό να γνωρίζουμε πως «έκάστῳ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον» καὶ «κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν». Ἡ ποικιλία ἐξάλλου τῶν χαρισμάτων μέσα στὸ θεανθρώπινο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι γεγονός. Γιὰ νὰ λειτουργεῖ ἄρμονικὰ καὶ ἀποδοτικὰ αὐτὰ τὸ σῶμα ἔχει ἀνάγκη πολλῶν καὶ ποικίλων χαρισμάτων. Γι' αὐτὸ κάθε μέλος αὐτοῦ τοῦ σώματος θεωρεῖται καὶ εἶναι χαρισματικό. Δεν ἔχει σημασία ἂν ὅλοι δὲν ἔχουν κάποιο ἐντυπωσιακὸ χάρισμα. Γεγονὸς ὅμως εἶναι πὼς ὁ καθένας ἔχει τὴν ἰδιαιτερότητά του, ἀφοῦ εἶναι μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο πρόσωπο.

Γι' αὐτὴ τὴν ποικιλία τῶν χαρισμάτων ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος λέει πὼς, ὅπως ἡ κιθάρα μόνο ὅταν ἔχει διαφορετικὲς χορδὲς μπορεῖ νὰ ἀποδίδει ἄρμονικὴ μελωδία, ἔτσι καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία λειτουργεῖ ἄρμονικὰ μὲ τὶς διαφοροποιήσεις τῶν χαρισμάτων.

Γιὰ τὰ χαρίσματα, ἀγαπητοὶ χριστιανοί, ποὺ μᾶς δώρισε ὁ Θεὸς θὰ λογοδοτήσουμε κατὰ παρόμοιο τρόπο, ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα τῆς κρίσεως. Εἶναι πλάνη νὰ νομίζουμε πὼς τὸ χάρισμα μᾶς ἀνήκει ὡς καρπὸς προσωπικῆς ἀξίας. Ἄν τὸ βλέπουμε ἔτσι, τότε τὸ χρησιμοποιοῦμε γιὰ προσωπικὴ προβολὴ καὶ ἐπιβολὴ καὶ συχνὰ γιὰ ἐκμετάλλευση τῶν ἄλλων. Ἡ αἴσθησις αὐτὴ μᾶς ὀδηγεῖ στὴν κατάχρηση τῆς δωρεᾶς, στὸν ἐγωισμό, στὴν ἄρνησις τῆς ἀγάπης ἢ στὴν ἀδράνεια καὶ στὴν ἀπόκρυψη τοῦ ταλάντου καὶ τελικὰ στὴν ἀπώλεια τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ὀρθὴ ἀξιοποίηση τῶν ταλάντων ἐστιάζεται στὴν προσφορὰ τῶν χαρισμάτων μας «πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν Ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ».

Ἀξιοποίηση τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ στὴν πρακτικὴ τῆς Ἐκκλησίας σημαίνει προσωπικὴ καλλιέργεια καὶ κοινωνικὴ προσφορὰ. Αὐτὴ ἡ διαχείρησή τους εἶναι ἡ ἔμπρακτὴ μετοχὴ μας στὴν προαγωγὴ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἔχει ὡς ἀνταπόδωμα τὴν ἐπιβράβευση καὶ τὴν πρόσκληση τοῦ Κυρίου: «Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ• εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου». Γένοιτο.

[dkpdf-button]